

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobkyně: **H. I.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 6. 2005, č. j. 63 Az 125/2004 – 38,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 6. 2005, č. j. 63 Az 125/2004 – 38, **se z r u š u j e** a věc **se mu v r a c í** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 6. 2004, č. j. OAM- 2051/VL-20-19-2004 byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, žádost stěžovatelky o azyl. Žalobu podanou proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 1. 2005, č. j. 63 Az 125/2004 - 24 zamítl; proti rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, přitom požádala o ustanovení právního zástupce z řad advokátů. Usnesením shora označeným nebyl stěžovatelce zástupce z řad advokátů ustanoven; proti němu nyní podává kasační stížnost. Namítá, že krajský soud se dopustil nezákonnosti, nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci a nesprávně pak posoudil její žádost. Důkazy, které si soud opatřil nebyly úplné a rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Peníze, které platí za nájem jí dávají přátelé, ti jí ale odmítají platit advokáta. Požaduje proto, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z povahy ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. vyplývá, že jde o ustanovení, které má zmírnit majetkové rozdíly mezi účastníky řízení a ve smyslu ustanovení Listiny základních práv a svobod čl. 37 odst. 3 zajistit rovné postavení všem účastníkům řízení a možnost domoci se ochrany svých práv navzdory různým majetkovým poměrům účastníků, a to zejména v případech, kdy si stěžovatelka nemůže dovolit zaplatit právního zástupce. Tuto skutečnost krajský soud nezohlednil při svém rozhodování, když nedůvodnost žádosti shledal pouze z faktu, že stěžovatelka je schopna hradit nájemné za ubytování.

Ustanovením zástupce účastníku na jeho žádost soud plní povinnost zajistit účastníkům stejné možnosti k uplatnění jejich práv dle čl. 37 odst. 2 LZPS, podle něhož má každý právo na právní pomoc v řízení před soudy, a to od počátku řízení. Ustanovení zástupce proto nezávisí na úvaze soudu; jsou-li splněny předpoklady uvedené v odst. 1, je soud povinen takové žádosti účastníka řízení vyhovět. Žadatel je přitom povinen soudu prokázat věrohodným způsobem své majetkové a sociální poměry. Rozhodnutí o žádosti musí odpovídat tomu, aby účastníku nebylo jen pro jeho majetkové a sociální poměry znemožněno uplatňovat nebo bránit své právo. Objektivní nedostatek finančních prostředků by tedy neměl způsobit nemožnost dovolat se svého práva u soudu. Při hodnocení majetkových poměrů je třeba přihlídnout nejen k výši příjmů a množství disponibilních finančních prostředků, ale též k možnosti si tyto prostředky opatřit. Soud však zcela pominul věk stěžovatelky a existenci reálné možnosti potřebné finanční prostředky si obstarat a nepotřebnost advokáta dovedl pouze z faktu, že stěžovatelka hradí nájemné. Závěr, který z toho však učinil plně nevychází ze shora uvedených požadavků. Pouhé konstatování o schopnosti hradit nájem bez dalšího nelze považovat v daném případě za odůvodnění odpovídající všem okolnostem dané věci.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto postupoval dle ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.

V dalším řízení soud objektivně zhodnotí všechny skutečnosti výše uvedené, a to tak, aby dostál čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 15. listopadu 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu